

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ НАФТОГАЗОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ІНЖЕНЕРІЇ ТА
ІНФРАСТРУКТУРИ СЕРВІСУ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

V НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

*«Перспективи розвитку коледжів
та їх роль у здобутті
вищої освіти»*

Збірник тез доповідей
(Частина I)

Підписано до друку 27.03.2018р.
Формат 60x84/16. Ум. друк. арк.4.5.
Наклад 70 прим. Замовлення № 1161.
Надруковано РВЦ «Технолог»

Одеса
2018

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Тришин Федір Анатолійович Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Одеської національної академії харчових технологій, к.т.н., доцент

Заступник голови (координатор):

Глушков Олег Анатолійович В.о. директора коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ, к.т.н.

Члени оргкомітету:

Мураховський Валерій Генріхович Директор навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ, к.ф.-м.н., доцент

Єпур Ольга Сергіївна В.о. директора коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович Директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович В.о. директора механіко-технологічного коледжу ОНАХТ

Риженко Людмила Дмитрівна Методист вищої категорії навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Березовська Людмила Віталіївна Завідуюча відділенням технолого-екологічним та економіки коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

З М І С Т

I	СУЧАСНА МОДЕЛЬ КОЛЕДЖУ: ОСВІТНЯ, НАУКОВА, МЕТОДИЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	5
	Інноваційна педагогічна діяльність як механізм забезпечення якості вищої освіти	5
	<i>І.В. Черненко, викладач-спеціаліст, КНТІПС</i>	
	Сучасна модель коледжу: освітня, наукова, методична та інноваційна діяльність	6
	<i>Ю.В. Деде, викладач-спеціаліст, КНТІПС</i>	
	Перспективи розвитку коледжів та їх роль у здобутті вищої освіти	8
	<i>Н.Б. Тирищук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист, КПАІТ</i>	
	Впровадження інноваційних технологій навчання – основа підготовки сучасних спеціалістів	10
	<i>Т.Ю. Кириллова, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Перспективи організації та розвитку прикладної науки коледжів у сучасних умовах	12
	<i>В.Л. Бакулєвський, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Деякі міркування про сучасну модель підготовки бакалаврів інженерного спрямування	14
	<i>К.В. Резник, к.т.н. доцент ОНАХТ, П.П. Литвиненко, викладач вищої категорії, А.А. Зобов, викладач вищої категорії, МТК</i>	
II	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ	16
	Забезпечення якісного складу педагогічних та науково-педагогічних кадрів у коледжах	16
	<i>Ю.Ю. Суліма, к.т.н., викладач вищої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів	18
	<i>М.М. Іванова, викладач другої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу педагогічних кадрів: модель сучасного викладача коледжу	19
	<i>О.В. Волинчук, викладач другої категорії, КНТІПС</i>	
	Забезпечення якісних педагогічних та науково-педагогічних кадрів	21
	<i>Д.І. Леонова, к.б.н., викладач-спеціаліст, КНТІПС</i>	
	Сучасні системи підвищення кваліфікації викладачів коледжу	23
	<i>О.А. Осіння, викладач першої категорії, КПАІТ</i>	
	Актуальні завдання якісного кадрового забезпечення коледжу	25
	<i>Р.В. Стоянова, викладач вищої категорії, О.П. Ксендзенко, викладач вищої категорії, С.П. Глушук, викладач II к., КПАІТ</i>	

кваліфікації викладацького складу вищих навчальних закладів; 3) низький рівень оплати праці професорсько-викладацького складу, який є причиною поширення роботи за сумісництвом, корупції, участі в тішовій діяльності та інших способів заробітку, що вступають в протиріччя з завданнями по реальному підвищенню ефективності та якості системи освіти в країні; 4) слабкий рівень фінансування науково-дослідної діяльності викладачів, оснащення вузів, що також не сприяє підвищенню якості роботи викладацьких кадрів; 5) загальне падіння престижу професії викладача вищого навчального закладу в суспільстві, пов'язане в тому числі і з девальвацією справжньої цінності диплома про вищу освіту, навчальних ступенів і звань. Девальвація цінності освіти стає однією з причин погіршення підготовленості того, хто навчається контингенту, який прагне не стільки до засвоєння необхідних знань і навичок, скільки до якомога швидшого і легкого отримання диплома про вищу професійну освіту. Вища освіта в силу своєї доступності в сучасному світі перетворилося, по У. Беку, в необхідний для підтримки ілюзії соціального благополуччя засіб проти падіння загального рівня життя.

Масовізація вищої освіти призвела до явної невідповідності кількості випускників вузів і пропонуваного для фахівців з вищою освітою робочих місць за фахом. Оскільки селекція в процесі просування в будь-якій ієрархії продовжує існувати, освіту у відриві від соціального і культурного капіталу не можна розглядати в якості гарантії успішного працевлаштування та забезпечення перспективного майбутнього. В результаті значна частина випускників вищих навчальних закладів працевлаштована на посадах, які потребують вищої та навіть середньої професійної освіти, що також сприяє падінню загального престижу вищої освіти серед української молоді.

Нарешті, важливу роль відіграє і відсутність прямого зв'язку між успіхом у трудовій діяльності та дипломом того чи іншого вищого навчального закладу. Це, в свою чергу, стає каталізатором небезпечних для соціального розвитку тенденцій. Як відзначають Г.К. Гізатова і О.Г. Іванова, сучасне суспільство стикається з руйнуванням очікувань, які молодь пов'язувала з закінченням вищих навчальних закладів, і це розчарування в освіті не тільки не сприяє подальшому самовдосконалення молодих людей, а й вносить в їх життєві стратегії деморалізуючий початок. Життєвий успіх перестає асоціюватися з утворенням, що призводить до втрати цінності навчання як такої.

Проаналізувавши головні проблеми вищої професійної освіти в сучасній Україні, можна зробити висновок, що вони мають місце не тільки через відсутність законодавчого досконалості, а є безпосередніми наслідками застарілого розуміння вищої освіти як такої і неповного уявлення про його ролі, можливості і специфіку. Таким чином забезпечення якісного складу науково-педагогічних і педагогічних кадрів бачиться, в залученні до викладацької роботи людей з реальних секторів економіки, з діючих передових, сучасних виробництв, науково-дослідних колективів, а так само зарубіжних викладачів провідних європейських вузів. Тільки в цьому випадку, переймаючи передовий досвід і тенденції зарубіжної освіти, адаптуючи його до складних економічних

умов України, можна зробити вітчизняну освіту за потрібне, важливим і перспективним як для абітурієнтів так і для викладацького складу

СУЧАСНІ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ КОЛЕДЖУ

**О.А. Осіння, викладач першої категорії,
Коледж промислової автоматки та інформаційних технологій**

З огляду на модернізації системи вищої освіти одним із пріоритетних соціальних та педагогічних напрямків стає вдосконалення професіоналізму педагогічної діяльності викладачів. Модернізація вітчизняної освіти включає в себе впровадження в освітню практику інформаційних технологій і підвищення гуманізації освіти, що в свою чергу вимагає вдосконалення існуючих програм підвищення кваліфікації педагогів. Тому необхідно переглянути систему підвищення кваліфікації з точки зору її педагогічної, методологічної, організаційної та психологічної складових. У сформованій сьогодні ситуації нагальною проблемою є підвищення якості професійної освіти, в якому реалізуються знання, вміння і навички виконання гностичної, проектувальної, комунікативної та інших педагогічних функцій. Останні відображені в професіоналізмі педагогічної діяльності як якісна характеристика викладача коледжу. Професіоналізм викладача коледжу визначається мірою володіння педагогом сучасним змістом і сучасними засобами рішення професійних завдань, які вдосконалюються в системі підвищення кваліфікації.

Суть процесу підвищення кваліфікації педагогів коледжу полягає не тільки в передачі певної інформації слухачам курсів, а й у формуванні у них умінь оперувати предметним змістом знань, проектувати і моделювати свою діяльність. Сучасна система підвищення кваліфікації, будучи мобільною і динамічною, орієнтована на професійно-педагогічну компетентність викладачів. Така система відповідає вимогам конкретних освітніх установ і суспільства в цілому.

Згідно з дослідженнями, підвищення кваліфікації викладачів має ґрунтуватися на низці принципів: динамічності, різнобічності методичного консультування, паритетності і усвідомленої перспективи. Принцип динамічності передбачає можливість зміни і доповнення змісту освітніх програм; принцип різнобічності методичного консультування передбачає високу ступінь зацікавленості слухачів, а також компетентність викладача.

Принцип паритетності заснований на суб'єкт-суб'єктній взаємодії викладачів курсів і їх слухачів, а принцип усвідомленої перспективи вимагає розуміння і усвідомлення системи короткострокових, середньострокових і віддалених перспектив розвитку навчання [1].

Підтримка професійної компетентності на новому етапі розвитку стає все більш складним завданням. Тому підвищення кваліфікації педагогів, здатних до

професійної та соціальної мобільності, є одним з нагальних питань сучасної професійної освіти і систем підвищення кваліфікації.

Інноваційні зміни, що відбуваються в даний час в конкретних освітніх системах, орієнтовані на гуманістичну парадигму освіти. Ці зміни впливають не тільки на окремі компоненти освітніх систем, такі як цілі, зміст, методи і технології навчання, а й на саму основу системи, а також на суб'єкти освіти.

Тут важливо зазначити, що ефективне вирішення проблем вищої освіти неможливо без зміни завдань усіх учасників системи освіти: керівників, методистів, викладачів. Це в свою чергу передбачає масштабні зміни в системі підготовки кадрів і підвищення їх кваліфікації. Для системи підвищення кваліфікації, орієнтованої на вищезгадану гуманістичну парадигму, ціннісно-смыслову спрямованість процесу підвищення кваліфікації є визначальною. Вона може бути реалізована в таких технологіях роботи зі слухачами, які дозволяють здійснювати стратегію випереджаючої підготовки [2].

В основу змісту підвищення кваліфікації викладачів покладено ідею об'єднання різних сфер професійного знання, яка дає можливість викладачам ефективно працювати в міждисциплінарній сфері та розвивати системне мислення [3; 4].

Зміна змісту і характеру професійної діяльності педагога призводить до нових технологій професійно-педагогічної діяльності викладача. Всі ці зміни швидко наростають і ставлять під сумнів професійно-педагогічну компетентність викладача коледжу. Тут необхідна професійна компетентність викладача, що має на увазі готовність до професійної діяльності в умовах нововведень в освітній діяльності коледжу і розвиток його в процесі підвищення кваліфікації та самоосвіти [2].

Інноваційні освітні програми - це найважливіший компонент системи підвищення кваліфікації викладачів. Ці програми складаються з навчальних планів, програм дисциплін та інших навчально-методичних матеріалів. У програмах визначаються цілі, зміст, технології освітнього процесу, спрямованого на підвищення рівня професійно-педагогічної кваліфікації педагогів в інноваційних умовах. Зміст інноваційних програм має ґрунтуватися на вимогах до професійних і особистих якостей викладача, відповідати чинним нормативним документам, враховувати специфіку конкретного коледжу.

Аналіз сучасної ситуації та описані вище сучасні тенденції змін суспільства задають вимоги до визначення нової якості освіти з точки зору ступеня придатності професійної школи, а також системи підвищення кваліфікації педагогічних і керівних працівників для вирішення інших, не затребуваних раніше масовою практикою, цілей і завдань. Іншими словами, це вимоги до модернізації педагогічної освіти та системи підвищення кваліфікації педагогічних і керівних кадрів.

Виходячи з викладеного, правомірно виділити головний методологічний принцип, що лежить в основі функціонування і розвитку системи професійно-педагогічної підготовки і підвищення кваліфікації викладачів. Таким є принцип відповідності системи тих змін, які відбуваються в науці, техніці, технологіях і, відповідно, в професійно-педагогічній діяльності викладача.

Література

1. Біла книга національної освіти України / Т. Ф. Алексєнко, В. М. Аніщенко, Г. О. Балл [та ін.] ; за заг. ред. акад. В. Г. Кременя ; НАПН України. — Київ : Інформ. системи, 2010. — 342 с. — С. 7-8.

2. Олійник В. В. Теоретичні та методичні засади розвитку системи підвищення кваліфікації працівників профтехосвіти на основі дистанційних технологій: навч. посіб. / В. В. Олійник ; НАПН України, Ун-т менедж. освіти. — Київ, 2010. — 268 с.

3. Асмолов А.Г. Стратегія соціокультурної модернізації освіти: на шляху до подолання кризи ідентичності і побудови громадянського суспільства // Питання освіти. 2008. № 1. С. 65-86

4. [Электронный ресурс]. URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/organizatsionno-pravovye-osnovy-povysheniya-kvalifikatsii-prepodavateley-vuzu>

АКТУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ЯКІСНОГО КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОЛЕДЖУ

Р.В. Стоянова, викладач вищої категорії, О.П. Ксендзенко, викладач вищої категорії, С.П. Глушук, викладач другої категорії, Коледж промислової автоматики та інформаційних технологій

Сьогодні Україна, як і весь світ, перебуває під впливом нових глобальних тенденцій, що визначають характер модернізації вищої школи в ринкових умовах загострення конкуренції. У контексті сучасного суспільного прогресу важливим стає пошук ефективних організаційно-економічних механізмів успішного функціонування та розвитку кадрового забезпечення вищої школи, а також підвищення вимог до якості освіти [1]. При цьому забезпечення якості вищої освіти на сучасному етапі розвитку України набуває стратегічного значення, є пріоритетним державним завданням, вимагає посилення уваги до проблем організаційного вдосконалення й економічної ефективності, створення нових сучасних концепцій і технологій управління, підвищення рівня підготовки фахівців.

Наразі вагомою потребою удосконалення освітнього процесу, як наголошує В. Маслов, «є приведення у відповідність фахової та посадово-функціональної компетентності працівників освіти з потребами і вимогами суспільства на конкретно-історичному етапі соціально-економічного розвитку українського суспільства та інтегральних процесів у всесвітньому освітньому процесі»[2].

Основними законодавчими актами, якими регулюється галузь освіти є Закон України «Про освіту» та Закон України «Про вищу освіту». Згідно цих законів, до системи вищої освіти входять і коледжі. Коледж - **заклад вищої освіти** або структурний підрозділ університету, академії чи інституту, що